документами підприємства та нормативними актами. У бухгалтерському обліку формування резервного капіталу відображається на рахунку 43 «Резервний капітал».

Згідно із законодавством України на кожному підприємстві, заснованому у формі акціонерного товариства, товариства з обмеженою відповідальністю тощо повинен бути сформований резервний (страховий) капітал, з метою погашення можливих збитків. На відмінну від двох попередніх, резервний капітал є елементом власного капіталу і відображається в пасив балансу (в розділі власний капітал).

Резервний капітал може використовуватися на такі основні цілі:

- покриття збитків суб'єкта господарювання;
- виплата боргів у разі ліквідації підприємства;
- виплата дивідендів (якщо величина резервів перевищує мінімально допустимий рівень);
- інші цілі, передбачені законодавством чи засновницькими документами.

Отже, відповідно до вищесказаного, можем стверджувати що, резерв сумнівних боргів, забезпечення і резервний капітал є абсолютно різні поняття. РСБ є контрахунком до активу, забезпечення виступають в ролі зобов'язань, а резервний капітал є елемент власного капіталу.

Список використаних джерел:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 10 "Дебіторська заборгованість" (П(С)БО 10) затверджено наказом Мінфіну від 08.10.1999 № 237

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 11 "Зобов'язання" (П(С)БО 11) затверджено наказом Мінфіну від 31 січня 2000 року № 20.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ІМПОРТНИХ ОПЕРАЦІЙ

Сарапіна О. А., *докт. екон. наук, професор,* ***Кузьменко Є. М.,*** *магістр, Херсонський національний технічний університет*

Основним завданням облікової політики є забезпечення організації бухгалтерського обліку на підприємстві як цілісної системи, яка повинна охоплювати всі аспекти облікового процесу: організаційні, методичні, технічні.

Облік імпортних операцій ідентичний загальним вимогам обліку, за виключенням деяких особливостей, зокрема приймання імпортних товарів з обов'язковою участю експерту торгово-промислової палати України із складанням приймального акту і акту експертизи. При виявленні нестачі або дефекту товарів складається рекламаційний акт; обов'язкове декларування експортно-імпортних товарів при перетині митного кордону України відображення в обліку приймання товарів, що імпортуються, за датою вантажної митної декларації; необхідність відокремленого обліку імпортних товарів і розрахунків щодо їх придбання; організація аналітичного обліку за

найменуваннями, кількістю товарів, обліковими партіями, контрактами, країнами та консигнаторами [2, с. 79].

Виходячи з цього можна зробити висновок, що облікова політика в частині імпортних операцій в цілях бухгалтерського обліку має визначати такі складові:

- первісна оцінка товарів;
- облікова одиниця товарів;
- порядок проведення уцінки;
- облік транспортно-заготівельних витрат.

Товари, у тому числі імпортовані з-за меж митної території України, є запасами, оскільки вони відповідають всім критеріям цієї категорії активів.

Отже, облікова політика в частині імпортних операцій повинна передбачати варіанти накопичення та розподілу витрат, пов'язаних з придбанням запасів та приведення їх до стану придатного до використання (ТЗВ).

Формування облікової політики імпортних операцій в частині організаційно- технічного забезпечення включає:

- розподіл облікових працівників та обов'язків за ділянками;
- засоби збору і обробки інформації;
- робочий план рахунків;
- перелік первинних документів та облікових регістрів;
- графік документообороту.

При формуванні облікової політики важливе значення має розробка графіка документообігу. Підставою для обліку імпортно-експортних операцій є договірні, супроводжувальні, дозвільні, митні, страхові, розрахунково-платіжні та претензійні документи [3, с. 51].

Взаємозв'язок елементів облікової політики за імпортними операціями суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності представлено рис. 1.

Таким чином, облікова політика в частині імпортних операцій в цілях бухгалтерського обліку мас визначати такі складові, як первісна оцінка товарів, облікова одиниця товарів, порядок проведення уцінки, облік транспортно-заготівельних витрат. Одним з основних моментів при цьому є методика накопичення та розподілу витрат, пов'язаних з придбанням запасів та приведення їх до стану придатного до використання.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про зовнішньоекономічну діяльність: закон України») від 16.04.1991 р. №959-XII (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/go/959-12.

2. Коваль О. Д. Методика бухгалтерського обліку експортно-імпортних операцій [Текст] / О. Д. Коваль. Н. В. Балабайкіна // Бухгалтерський облік і аудит. - 2010. -№ 4. - С. 31-35.

3. Чирка Д. М. Документування на підприємствах зовнішньоекономічної діяльності [Текст] /Д.М. Чирка // Міжнародний збірник наукових праць. - 2011. - № I (19). - С. 393-400.

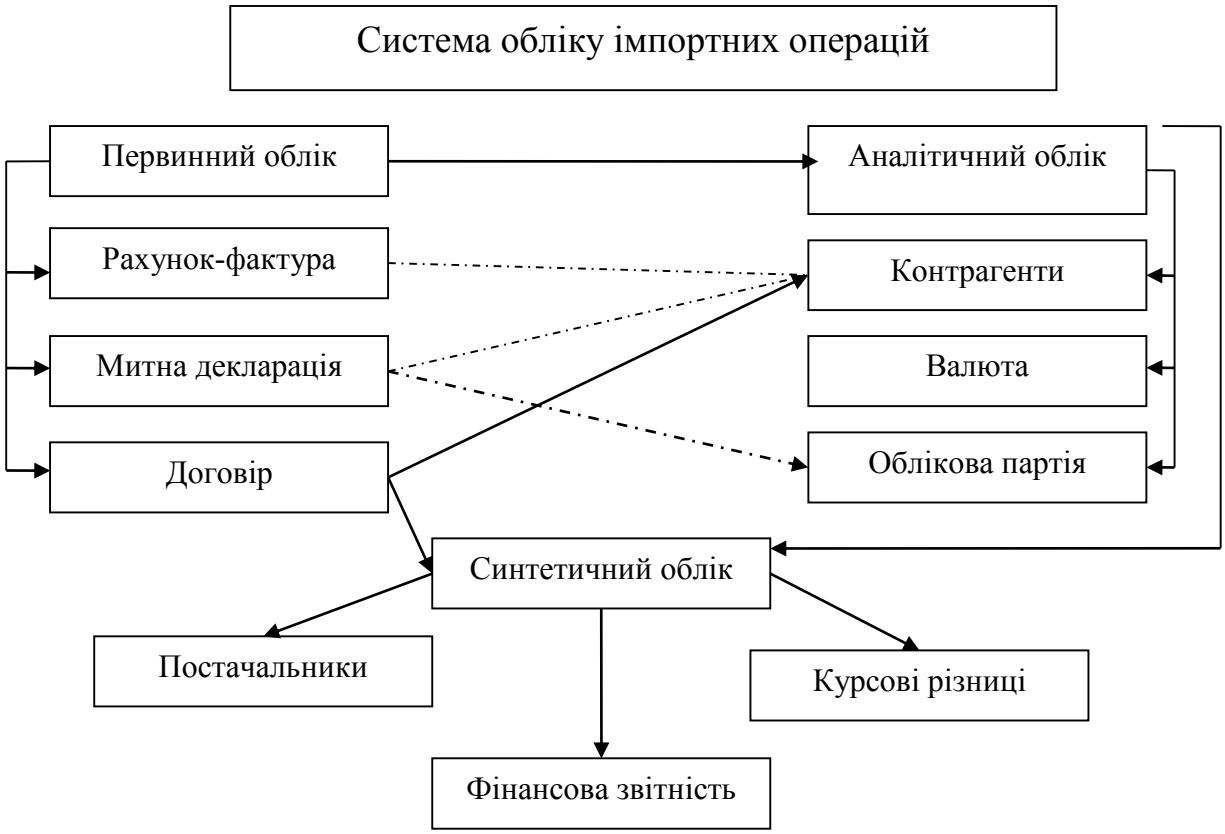

Рис. 1. Взаємозв'язок елементів облікової політики за імпортними операціями

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Семенова О. В., *магістр, Східноєвропейський університет економіки і менеджменту, м. Черкаси*

Однією з обов'язкових умов здійснення процесу виробництва є забезпечення його виробничими запасами. Відмінною їх особливістю є одноразове використання в процесі виробництва, перенесення всієї вартості на собівартість виготовленої продукції (виконаних робіт, послуг). Особливістю сільськогосподарського виробництва є те, що як виробничі запаси воно використовує значну частину виробленої власної продукції у вигляді кормів, насіння, а також продукти і відходи, одержані від переробки продукції у власному господарстві чи на стороні. Матеріальні витрати на цих підприємствах займають суттєву питому вагу.

Сьогодні сільськогосподарські підприємства потребують реформування структури управління господарською діяльністю. Процес відображення запасів в обліку, який складався роками, не задовольняє інформацією управлінський персонал. Тому станом на сьогоднішній день важливим є вирішення питання